

CHRISTIAN UNION.

An address to Christians, founded on John xvii, 20, 21;
showing the union between God and true Christians,
and between Christians themselves.

கிறிஸ்தவர்களினது

மன ஒன்றிப்பு.

யோவானேஸுதன் சுவிசேஷம்.
ய. அதி. உ. உ. க. வரணங்கள்.

இவர்களுக்காக மாத்திரம் நான் வேண்டிய
கொள்ளரமல் இவர்களுடைய வர்த்தித்தையிலூல்
என் மேல் விசுவாசிக்கப்போகிறவர்களுக்காக
ஏம் அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுபிருக்கவும் பி
தரவாகிய நீர் என்னிலும் நான் உம்மினும் இரு
க்கிறது போல அவர்களும் நம்மிலே நீர் என்
னை அனுப்பின்றை லோகம் விசுவாசிப்பதற்கு
ஒன்றுபிருக்கவும் வேண்டியும் கொள்ளுகிறேனே
இறு கிறிஸ்துதாதர் தாம் பாடுபடமுன்னிதாக
ப் பிதாவை நோக்கித் தாங்கெதரிந்துகொண்ட
வர்களும் தப்பமோடே கூட இருந்தவர்களுமா
கிய பண்ணிரண்டு டிவீர்களும் அவர்களாலே சு
விசேஷத்தைக் கேட்டுத் தமிழில் விசுவாசிக்கு
ஞ் சகல மெய்யான கிறிஸ்தவர்களும் தங்களிலோருவரோடாருவர் ஒன்றித்துத் தாம் பிதா

விலும் பிதாத் தம்மிலுமொன்றித்திருக்கிறது
போலப் பிதாவாகிய பராபரஞேடும் அவர்கள்
ஒன்றித்திருக்கும்படி வேண்டுதல்பண்ணினார்.

இந்த வாக்கியங்களில்,

முதலாவது, மெய்யான கிறிஸ்தவர்கள் பரா
பரஞேடிகளாக்கிறுக்கிறார்களென்றும்,

இரண்டாவது, அவர்கள் தாங்களொருவ
ரோடொருவர் இசைந்திருக்கிறார்களென்றும்,

மூன்றாவது, அவர்கள் ஒருவரோடொருவர்
இசைந்திருப்பதினால் உலகத்தாருக்குண்டாக
ம் நண்மை விண்ணதென்றுங் குறிக்கப்படும்.

முதலாவது.

மெய்யான கிறிஸ்தவர்கள் பராபரஞேடி
களாக்கிறார்களென்பது.

தேவனும் மனிதனுமாகிய கிறிஸ்துநாதர்
தெப்பீகமாப்ப பராபரஞேடும் மனுஷிகமாய்
மனிதரோடும் இசைந்திருப்பதினாலே அவரோ
டிகளாக்கிற விசுவாகிகள் அவர் வழியாய்ப்
பராபரஞேடே இசைந்திருக்கிறார்கள். காலு
ந் தலையும் வெவ்வேறுயிருந்தும் உடம்பினாலே
அவைகள் ஒன்றுயிருக்கிறது போலப் பராபர
னும் நாமும் வெவ்வேறுயிருந்துங் கிறிஸ்தநா
தர் வழியாய் ஒன்றித்திருக்கிறோம். இப்படி
யே அவர் பராபர னுக்கும் மனிதருக்கும் எடு
வாயிருக்கிறதினாலே அவருக்கு நடவர்மத்திய
ஸ்தரென்னும் நாமங்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன.
அப்படி நாம் கிறிஸ்துநாதரோடே இ
சைந்திருப்பதினாலே பிதாவாகிய பராபரஞேடு
ம் இசைந்திருப்போமென்பது நிச்சயம்.

இன்னும் நான் தீவிதிராட்சக்கொடி, நீங்க
ளோ அதின் கிளைகள். ஒருவன் என்னிலும் நான்
அவனிலும் நிலைத்திருந்தால் அவனே வெளு க
னியைக் கொடுப்பான். ஏனெனில் எண்ணையில்
நிலைத்திருந்தான் நிலைத்திருந்தால் அவனே வெளு க
க்கொடுப்பேன். கிளைகள் தீவிதிராட்சக் கொடியில்
நிலைத்திருந்தாலே ஒழியைக் கணி கொடுக்க
க்கூடாதென்று கிறிஸ்துநாதர் சொல்லுகிற
ார். ஆனபடியாற் கிளை கொடியோடே பொ
ருங்கியிருந்து கணிகொடுக்கிறதேயன்றித் தானு
கவே கணி கொடுக்கக் கூடாதது போல நாமு
ங் கிறிஸ்துநாதரோடிசைந்து அவரால் வரும்
அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றால் ஒழியப் பராப
ரதுக்கேற்ற பரிசுத்தராய் நடக்கக் கூடாது.
ஆகையாற் பத்தியினாலும் விசுவாசத்தினாலும்
அவருடனே இசைந்திருக்க வேண்டும். இந்
தப் பத்தியையும் விசுவாசத்தையும் பெற்றுக்
கொண்டோமாகில் நாம் அவர் அருளிச் செய்
த வசனத்தை விருப்பமாக வாசித்துத் தியானி
தீது மற்றுஞ் சனங்களுக்கும் அதை வெளிப்
படுத்திக் கிறிஸ்துநாதர் மூலமாயிப்பப்பராபரனை
வேண்டுதல் பண்ணுவோம். நாமெங்கே போ
குலும் என்னென்ன காரியத்திலேயிருந்தாலும்
விசுவாசத்துடனேயும் அங்புடனேயுங் கிறிஸ்
நாநாதரை நினைத்துத் துதித்து அவருடைய
அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுப் பரிசுத்தமாய் ந
டப்போம்.

மேலும் ஒருபொழுது கிறிஸ்துநாதர் தமது

ச

குகையச் சீதீர் மேலே நீட்டி, இநோ இவர்கள் என் தாயுட், என் சகோதரருமாயிருக்கிறார்கள். எவனுறுதும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்தால், அவனே என் சகோதரனுமாய்ச் சகோதரியுமாய்த் தாயுமாயிருக்கிறான்று சொன்னதினுலே மெய்க்கிறிலைதவர்கள் எல்லாருந்தாய், பிள்ளை, சகோதரர், சகோதரிகள் ஒருவருக்கொருவர் நேசங்கொண்டிருப்பது போலக் கிறிலைதுவுக்குப் பிறிலைதவர்களுக்கும் சேசமுண்டென்று விளங்குகின்றது.

இன்னும் அவர் மோட்சசுங்கோவித்தையும் மகிழ்மையையும் விட்டுப் பூலோகத்திலே வந்து மனிதனுப்பிற்குத் து பாடுபட்டு மரித்துப் பின் பு உயிர்ந்தெழுத்து பரமண்டலத்திலே பேர் பீப் பிதாவிடத்திலே நமக்காக வேண்டுதல் பண்ணுகிறோன்பதை நினைக்கும் பொழுது அவருடைய நேசம் பூரணமாய் விளங்குகின்றது. அந்த நேசத்தை உணர்ந்தோமாகில் நம்மையும் நமக்குள்ள யாவையும் அவருக்கெண்றே ஒப்புக்கொடுத்து அவருடைய சித்தத்தின்படி நடப்போம்.

இப்படியே நாம் கிறிலைதுநாதரோடே ஜக்கமாயிருந்தால் கம்மைக் கிறிலைதுவின் அன்பை விட்டுப் பிரிப்பவனுரீ? வியாகுலமோ துங்பப்படுதலோ பகிபோநிருவாணமோ கட்கமோ துவை எல்லாவற்றையும் நாம் நடிமில் அண்டு கூருகிறவராலே அதிகமாய்ச் செயங்கொள்ளுகிறோம். மரணமானுலும், சீவனுறைஞும், தேவதாதர்களானுலுட், அதிகாரிகளானுலும், நித

ஷ்காரியக்களானுலம், உயர்வானுலுந், தாழ் வானுலம், வேசூரு சிருட்டியானும் நம் கை மை நம்முடைய கருத்தராகிய கிறிஸ்து இயே சவினால் விளங்கிய பராபரானுடைய அங்கைபவி ட்டுப்பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயமாய் அறி ந்திருக்கிறோம்.

கிறிலதுநாதருக்கும் நமக்குமிருக்கிற ஜக்க மிதுதான். நாம்பராபரானுடைய பிள்ளைகளை ஏன் று அக்குழக்கப்படப் பிதா நமக்கெத்தனைபெரிய கிரேக்கத்தை அருளினுவரென்று பாருக்கள். எாம் மரணித்து இவ்வுலகத்தை விடும் பொழுது இந்த ஜக்கங் குறைவற்றதாய் இப்பொழுது அடிகப்பட்டிருக்கும். நமது பிதாவாகிய பராபரானுடைய சாமலாகச் சிருட்டிக்கப்பட்ட வர்களாய் அவரிடத்திற் சேர்க்கு அவருடைய குமாரராவிருப்போம். இவ்விதமாக மெய்யான கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் பராபரானுபோர் அவருடைய குமாரன் இயேசுக் கிறிஸ்துவோடு மீ இசைந்திருப்பார்களென்று சொல்லி முதலாங் காரியத்தை முடிக்கிறேன்.

ஓரண்டாவது,

மெய்க் கிறிலிதவர்கள் ஒருவரோடொருவர் இசைந்திருக்கிறார்களென்பது.

முதற்பகுதியிலே கொடியோடே கிளைகள் இசைந்திருக்கின்றன வென்று சொன்னது போலக் கிறிலிதவர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்துநாதரோடே இசைந்திருக்கிறது மல்லாமல் அவர் மூலமாய்த் தாங்களுமொருவரோடொருவர் இசைந்திருக்கிறார்கள். இப்படி அப்போல்தலை

கீப பவுல் நீங்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரமுந் தனித் தனிபான அவயங்களுமாயிருக்கிறீர்கள். சரீரமுழுவதுக் கண்ணாலும் செவியெங்கே? அது முழுவதுஞ் செவியானால் முதமெங்கே? அவயவங்களோ அநேகம், சரீரமே ஒன்று. ஒரு தனித்த அவயவமென்றாலும் பாடுபட்டால் எல்லர் அவயவங்களும் கூடப் பாடுபடும். அல்லது ஒரே அவயவமென்றாலும் மகிழமையடைந்தால் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சுதாஷிப்படும் என்கிறு. இந்த உவமையினாலே நாம் ஏவிலாரும் வெவ்வேறுன தொழில், கல்வி, செவ்வம், இவைகளிலே வித்தியாசமுடையவர்களாயிருந்தும் சரீரத்திற்பொருந்திய கண், கால், கை, மூக்கு, முதலிய அவயவங்கள் போலவிருக்கிறோமென்றும் விளக்கும். அவயவம் ஒன்றுக்குண்டான வருத்தஞ்சு சரீரமுந்துக்கும் என்ன து பொல நாமுமொருவரோடொருவர் இயசந்திருப்பதினால் ஒருவனுக்குள்ளசுததுக்கம் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவனுக்கு வரும் அவமானம் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவனுக்கு வரும் பழுக்கியும் மற்றவர்களுக்கும் உண்டு.

மேலுக் கிறிஸ்தவர்கள் இந்தத் தேசத்திலே மாத்திரமல்ல, உலகமெங்குமிருக்கிறார்களே. அவர்களுடைய தேசம், பாஸ்தி, நிறம், உத்தி யோகம், இவையெல்லாம் வெவ்வேறுயிருந்தாலும் உலகத்துக்குடுத்த காரியங்களில் உயர்வதாழிவிருந்தாலும் அவர்களுடைய மனம் இயசந்து கிறிஸ்துவைப் போலப் பரிசுத்தராயிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லா

கும் உள்ளத்திலே கிறிஸ்துநாதருடையசாபலா
கச் சிருட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியாற் கறுத்
தவன், வெள்ளைக்காரன், ஐசுவரியவான், தரித்
திரன், பிராமணன், பழறயனென்ற இந்த வித்தி
யாசங்கள் அவர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கொ
ரே சீரமும் ஒரே ஆவியும் ஒரே ஞானம் நா
னமுழுன்று. எல்லாரும் ஏத சிக்கத்தபாயிருந்
து ஒரே சாதியாய் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சா
தியின் மேண்மையோ தேவசாயல்.

இவ்வண்ணமாய் எல்லாரும் பராபர ஞாட
ய பின்னைகளாகிக் கத்தருடைய இராப்போச
னத்துக்குச் சேர்ந்து எல்லாரும் ஒரே அப்ப
த்திலே புசித்து ஒரே பாத்திரத்திலே குடிக்கு
ம் பொழுது நமது ஐக்கம் பிதாவாகிய பராப
ரானாலும் அவருடைய குமாரன் இயேசுக் கிறி
வதுவோடும் இருப்பதினாலே எமது இருதயத்
தினாலே பொருமை, அகந்தை, ஏரிச்சல், முத
விய துற்குணப்கள் வருவதற்கு இடமில்லை. நா
ம் எல்லாரும் கிறில்துநாதருடையவர்கள். கிறி
வ்துநாதரோ பராபர ஞாடையவர். அவருடை
ய பத்தர்களுக்குட் சாதிபேதம் இல்லை. எல்
லாருங் கிறில்துவுக்குட் புதிதாகச் சிருட்டிக்க
ப்பட்டு அண்ணன் தம்பி போலச் சோதரப
ட்சமாயிருக்கிறபடியினாலும் அவர்களுடைய
நோக்கம் இப்ப துண்பமெல்லாமொன்றுயிர
குக்கிறபடியினாலும், உலகத்தவர்களுடனே அ
வர்களுக்கொவ்வுதலில்லாத படியினாலும், அவ
ர்கள் ஏந்தவிடத்துக்குப் போனாலும் அங்கே
கிறிஸ்தவர்களுடனே கூடி ஆத்தும ஈடுபெற்றத்

துக்கடுத்தவைகளையும் மோட்சத்துக்கடுத்த வைகளையும் பற்றி மிகுந்த அகங்களிப்பாய் ஆராயிந்து விசாரிப்பதன்றிக் குணப்படாதவர் களுடனே கூடியிருந்து உலகக் காரியங்களைப் பேச விரும்பார்கள்.

உலகமெங்கும் இருக்கிற மெய்க்கிறில்தவர் களுக்குள்ள இசைவு இப்படியிருக்கையால் அவர்கள் தயிரியலைப்பட்டு நாம் கொள்கூடப் பேர்தானால்லோ? நமக்கியாதொரு உதவியுமில்கூயே. எங்கே பார்த்தாலுள்ள சத்துராதிகளாயிருக்கிறார்களேயென்றெண்ண மாட்டார்கள். ஒரு ஆல மரம் மூன்னே தனித்தெழும்பினுலும் வர வர நாலருகும் விழுதுவிட்டு அதிகப்பல்கொண்டு மிகுந்தியும் விசாவித்துப் படர்த்து செழிப்பாய் வளருகிறது போலக் கிறில்து மார்க்களுக்கு சுகல இடங்களிலும் இப்பொழுதுதானே விழுதுவிட்டுப் பெலக்கொண்டு செழிப்பாய் வளருகின்றது.

மேலுங்கிறில்துநாதர் உலகத்திலே இருந்தாள் முதல் இந்தாள் வரையும் அவரை விசுவாகித்து சேகித்து மெய்க்கிறில்தவர்களாய் நடந்து இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிரிந்து மோட்சத்திலே சேர்ந்தாலும் அவர்களோடேயும் நாமிகாசங்கிருக்கிறோம். இவ்வண்ணமாய் இவ்வுலகத்திலேயிருக்கிறவர்களோடுஞ்சு சேர்ந்து ஏல்லாரும் ஏகசபையாயிருக்கிறோம். இதுவேந்து நம்பிக்கை, இதினால் நமக்குச் சந்தோஷமும் உலகமெங்கும் இருக்கிற கிறில்தவ

ர்களுக்கு ஜக்கமுமுண்டாயிருக்கும். இவ்விதமாக மெய்க்கிறிஸ்தவர்களைல்லரும் ஒருவரோடாருவர் இசைந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லி இரண்டாங்காரியத்தைமுடிக்கிறேன்.

ழங்குவது.

கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரோடாருவர் இசைந்திருப்பதினால் உலகத்தாருக்கு உண்டாகும் நன்மையேதன்பது.

கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் ஆசார உபசாரங்களையும் அவர்கள் ஒருவர்மேல் ஒருவர்கொண்டிருக்கும் அன்பு, தயவு, இவைமுதலான நற்குணங்களையும் குணப்படாதவர்களாகிய மற்றும் உலக சினிஹதயுள்ளவர்கள் கானுமிபொழுது தாங்கள் செய்துவருகிற முறைத்தப்பான செய்கைகளைப் பின்னுஞ்செய்கிறதற்கு மிகுநியுங்குசு அவைகளை முழுதாய் விட்டுவிடவுக்கூடும். ஏனென்றால் சற்குணமோ பெரிது, அதுவே நிலைத்திரும். துற்குணமோ பெலன்ற்றதாயிருந்து அதையுடையவர்களைவெட்கத்துக்கும் பயத்துக்கும் ஏதுவாக்குகிறதால் தங்களைத்தானே மறைத்துக்கொள்ள வகை தெடுகிறார்கள்.

இன்னும் மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரோடாருவர் இசைந்திருந்து உலகத்தாருடைய அண்மாரிசுக்களைக் கண்டு அவர்களைக் கடிந்து புத்திசொல்ல அவர்களுக்கு தேவகிருபையினாலே அவைகளைக் கேட்டுக் கணப்பட்டு மெய்க்கிறித்தவர்களாகிப் பராபரங்கீத் துதிந்துவே தத்திலே சொன்ன முறைப்படியே மோட்டு

தகத தேரிட்டு நடப்பார்கள். இப்படியே மெப்கிறிள்ளவர்கள் ஒருவரோடைருவர் இசைந்திருப்பதினால் உலகத்தாருக்கு வரும் ஈன் மையைச் சொல்லி மூன்றும் காரியத்தைப்படியும் முடிக்கிறேன்.

இனி இந்தக்காரியங்களினாலே நாம் அறியவே ஸ்திய புத்திகளைனை வெண்றுள்,

நாம் அகந்தத, பொருமை, விரோதம், முதலான தற்கணிச்சுக்களுக்கு இடங்கொடுக்கில் இவ்விதமான ஐக்கந்ததக் கொலைத் துப்போடு கிறதற்கு ஏதுவானதாயிருக்கும். அவைகளைக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் சுவிசேஷித்துக்கு விரோதமாய் நடக்கிறார்கள். நம்மிலொருவன் பின்னெருவன்மேலே பிரியமற்று இவன்பெரியவனுயிருக்கவோ வென்று அவன்மேற் பெருமைகொண்டு அவனைக் குற்றத்துக்குட்படுத்த வகைதேடித் தான் அவனைப்பார்க்கப் பெரியவனுயிருக்க வேண்டுமென்று என்னினாற்காலான து சிரகமேலாகவுந் தான் கீழாகவுமிருப்பதென்னவென்று நினைத்து அந்தச் சிரகைக்கோதம்பண்ண வகைபார்ப்பது போலவிருக்கும்.

மேலும் வயிராக்கியமும் விரோதமும் பேதங்களும் உங்களுக்குள்ளேயிருக்க நீங்கள் மாங்கிழித்தாரும் மனிதமார்க்கமாய் நடக்கிறவர்களுமல்லவோ என்று பராபரன் திருவுளம்பற்றுகிறார். இப்படியிருக்கக் கிறிலைதவர்கள் அவன் பண்த்தை விரும்புகிறார்கள். இவன் சங்கையைத் தேடுகிறார்கள். இவன் உலககரியங்களில்

லே மயங்கிப்போகிறுன் என்று ஒருவரை
யொருவர் குற்றமாகப் பேசினால் அவர்களுக்கு
இருக்கவேண்டிய ஜக்கமெங்கே?

இதுவுமல்லாமல் அஞ்சுநானிகள் ஒரு கிறிஸ்
தவணைப்பற்றித் தீங்காகப் பேசும்பொழுது இ
தைக்கேட்கிற பின்னெலூரு கிறிஸ்தவன் அவனைக்
கண்டு அது மெய்யோ பொய்யோவென்று
விசாரியாமல் தானும் பிறரிடத்திலே அவனைத்
தீங்காகப் பேசுவதினாலேயுங்கிறில்லவர்களுக்கு
இருக்கவேண்டிய ஜக்கங் குறைந்துபோகின்ற
து. ஆகையால் சகோதரரே, இவைகள் இப்படி
நடக்கலாதாது.

நாமெல்லாரும் ஒருவரை ஒருவர் கேட்கித்
துப் பூரணமானதுடனேயும் நம்பிக்கையுள்ள
வர்களாய் ஒவ்வொருவனும் தன்னைப் பார்க்கி
இலும் மற்றவனை அதிகமாய் எண்ணவேண்டுமே
அல்லாதிருந்தால் தான்தானே குற்றவா
னியாகிறதற்கு இடமுண்டு. இதைப்பற்றி, க.
யோவான். ச. அதி. உடி. சுலோகத்திலே ஒ¹
ருவன் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்று
சொல்லியுந் தன் சகோதரனைப் பகைத்தால்
அவன் பொய்யன், ஏனெனில் இவன் கண்ட தன்
சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் தான் கரணுத
பராபரனை எப்படிச் சிநேகிக்கக்கூடுமென்றும்
இதற்குமேலே நிறைந்த சிநேகம் பயத்தைப்
புறம்பே தன்னுமென்று சொல்லியிருக்கின்றது.
ஆதலாற் சகோதரரே, நாமெல்லாரும்
நம்மை அழைத்த பராபரனைச் சாயலரக நடக்க
கையிலுந் தேவபத்தியிலும் பரிசுத்தத்திலுந்

தாழ்ச்சியற்றவர்களாயிருந்து மேற் சொல்விய
ஜக்கத்தைக் குறைறக்கக் காரணமாயிருக்கிற நம்
பிக்கையீனம், பின்புறணி, அகங்கை, சாதிவேற்
துமை முதலானவைகளுக்கு இடங்கொடாமல்
நம்முடைய சரிரமென்னும் வீடு இடுந்துபோ
கும் பொழுது பராபரஞ்சு உண்டாக்கப்பட்
தநித்திப்பீடு நமக்குப் பரமண்டலத்தில் இரு
க்கிண்றதென்று அறிந்து செய்ய. வேண்டிய
யாலுவயும் மனப்பூரணமாகச் செய்து அந்த
வீட்டிலே ஏப்பொழுது சேருவோமென்ற
அவாலினுடனே சீவிக்கங்கடவோம். இதுவே
மேண்மை இதுவே சந்தோஷம் இதுவே என்
றெண்றைக்கும் நிலைநிற்கும் பொக்கிழிமென்
து அறிவீர்களாக.

ஷீல பகுப்பு வகையை —
ஷீல விதம் குடும்பத்தின் வகையை —
ஷீல விதம் குடும்பத்தின் வகையை —
ஷீல விதம் குடும்பத்தின் வகையை —

முற்றிற்று.